

κτικῶς περὶ τοὺς ἔξω σταθμούς, ὅπως δίδωσιν ἐγκρίτως μῆνυμα περὶ ἐπικειμένου κινδύνου.

Ἄλλη ὑπηρεσία, εἰς ἣν ἐξησκήθησαν ὑπὸ τῶν Ῥώσων καὶ Γερμανῶν, εἶνε τὸ νὰ κομίζωσι διαγγέλματα εἰς τὰ ὄρυράματα καὶ τοὺς ἀπωτέρους σταθμούς κατὰ μῆκος τῶν συνόρων· καὶ τόσον χρήσιμοι εἶνε εἰς τοῦτο, ὥστε δλόκληρα συντάγματα ἐξησκημένων κυνῶν φυλάττονται ἐν συνεχεῖ ἐνεργείᾳ ἐν καιρῷ εἰρήνης. Πολλοὶ τῶν ἀπωτέρων τούτων σταθμῶν δὲν συνδέονται διὰ τηλεγραφικῶν συρμάτων, καὶ οἱ κύνες φέρουσι τὰ διαγγέλματα πολὺ ταχύτερον τῶν ἱππῶν. Ἐν καιρῷ ψύχους εἶνε ἱκανοὶ νὰ βαδίζωσιν εἰς ὑψηλὰ μέρη καὶ ἐν μέσῳ κινδύνων, οἷους πᾶς ἄλλος διαγγελεὺς δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπερникήσῃ. Πολεμικὸς κύων θὰ διακολυμδῇ ποταμόν, ἐν ἱππεὺς θὰ ὤκνει νὰ διαδῇ. Καθ' ὁμοίον τρόπον, ἐν καιρῷ ταραχῶν, οἱ πολεμικοὶ κύνες θὰ ἠδύνατο νὰ κομίζωσι διαγγέλματα εἰς διάφορα μέρη τοῦ στρατοῦ, ὅπου πᾶσα ἄλλη μέθοδος θὰ ἠδύνατο ν' ἀποτύχῃ. Αἱ οἰκίστοι περιστεραὶ καὶ τὰ ἀερόστατα εἶνε πολὺ ἀβεβαίωτα τῶν κυνῶν εἰς τὸ ταχυδρομικὸν ἔργον. Αἱ πρῶται δύνανται εὐκολώτατα νὰ καταγραφῶσιν ἀπὸ ἱέρακας καὶ γυπάς, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀσκουμένους, καὶ τὰ δευτέρα εἶνε ὑποκείμενα τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ ἀνέμου· ἀλλ' οἱ κύνες μὲ τὴν φυσικὴν νοημοσύνην των καὶ τὴν τελείαν ἀσκήσιν των θὰ δύνανται νὰ διαδῶσιν ἐρημικὸν μέρος τῆς χώρας, ἀποφεύγοντες τοὺς πάντας, καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ ὀφίστανται μάχην, ὅπως ἀνοίξωσιν ἑλευθερὰν διάδασιν διὰ φυλαττομένου μέρους.

[The Herald]

ΑΝΩ ΚΑΤΩ

ΘΑΝΑΤΟΣ ΠΡΟΦΗΤΙΔΟΣ

Ἡ αἵρεσις τῶν θεοσοφιστῶν εἶνε κράμα χριστιανικῶν, βουδδικῶν καὶ φιλοσοφικῶν δογμάτων, μεθ' ὑπερόχου εἰς τὸ ὑπερφυσικὸν πίστειν σὺν τῇ προσδοκίᾳ τῆς αἰωνιότητος. Ἡ προφητις τῆς αἵρέσεως ταύτης, ἡ περιδότης Ῥωσσίς Βλαδάτσκη, ἀπέθανε πρὸ μικροῦ ἐν Λονδίῳ, ἀφ' ἧς παραγγέλαν νὰ καύσωσι τὸ σῶμά τις. Ἡ τελετὴ τῆς ἀποτεφρώσεως ἐτετέλεσθη εἰς Οὐδὸν, ἐπὶ παρουσίᾳ ὀλίγων φίλων, ἐν οἷς σοβαροὶ τινες καὶ ὀμιχλώδεις Ἰνδοὶ καὶ παιδία καὶ γυναῖκες φέρουσαι στεφάνους ἐκ λευκανθέμων. Διαταγὴ ἦτο νὰ μὴ φορῇ τις πένθος καὶ ὅμως πολλοὶ τῶν γυναικῶν ἤλθον μελανειμονοῦσαι. Ὁ ἰδιαίτερος γραμματεὺς τῆς ἀποθανούσης, ἀπήγγειλε σύντομον ἐπιτάφιον προσφώνησιν: «Φίλοι καὶ ἀδελφοὶ θεοσοφισταί! Ἡ Βλαδάτσκη ἀπέθανεν, ἀλλ' ἡ Βλαδάτσκη, ἡ φίλη καὶ διδάσκαλος ἡμῶν, ζῇ, καὶ θὰ ζῇ διὰ πάντων ἐν ταῖς καρδίαις καὶ ἐν τῇ μνήμῃ ἡμῶν. Ἡ ἀληθὴς Βλαδάτσκη δὲν κεῖται ἐνθάδε ἐνώπιον ἡμῶν. Ἡ ἀληθὴς οὐσία ἦτις ἐνέπνευσεν εἰς τόσους καὶ τόσας, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, πανταχοῦ τῆς γῆς γενναῖον ἐνθουσιασμόν ὑπὲρ τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος καὶ τῆς ἀληθοῦς προόδου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, συνεξευγμένον μεθ' ὑψηλοῦ ἰδεώδους περὶ ἀτομικοῦ βίου καὶ διαγωγῆς, δὲν δύναται ἐν τῇ διανοίᾳ θεοσοφιστοῦ νὰ συγχυστῇ

μὲ τὸ ἀπλοῦν σάρκινον ὄργανον, ὅπερ ὑπηρετήσεν αὐτῇ πρὸς βραχεῖαν ἐνσάρκωσιν.» Ἡ πυρὰ ἀναφθεῖσα μετέβαλεν ἐντὸς δύο ὥρων τὰ ὅσα εἰς κόβιν. Ἡ κόνις μετακομισθεῖσα ἀπετέθη εἰς αὐτὸν τὸν θάλαμον ὅπου ἐξέπνευσεν ἡ Βλαδάτσκη, παραγγείλασα νὰ μείνῃ ὁ θάλαμος καὶ τὰ ἐπιπλα ἀνέπαφα, εἰς ἣν κατὰστασιν διετέλουν τὴν ὥραν τοῦ θανάτου τῆς.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

Γάλλος γεωλόγος ἔκαμεν ἐπιμελέστατον ὑπολογισμόν περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς στερεᾶς ὕλης, τοῦ ῥιπτομένου ἐτησίως εἰς τὸν ὠκεανόν, τῇ ἐνεργείᾳ τῶν ποταμῶν καὶ ἄλλων αἰτίων. Ὑπολογίζει ὅτι ἡ ἐλάττωσις τοῦ μέσου ὕψους τῆς ἐπιφανείας τῆς στερεᾶς γῆς εἶνε ἐξ δακτύλων κατ' ἔτος. Συντρεχούσης καὶ τῆς ἀντιστοίχου ὑψώσεως τῆς κοίτης τοῦ ὠκεανοῦ, καὶ μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκρήξεως τῶν ἡφαιστείων καὶ ἄλλων ἐξαιρετικῶν φαινομένων, ὧν ἡ τάσις ἐν γένει εἶνε τὸ νὰ ἐπιταχύνωσι τὸ ἔργον τῆς κατακλύσεως, ἡ περίοδος, καθ' ἣν ἡ στερεὰ ἡπειρος θὰ παύσῃ νὰ ὑπάρχῃ καὶ ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς θὰ καλυφθῇ μὲ ὕδατα, ὑπελογίσθη ὅτι θὰ ἐπέλθῃ μετὰ 4,000,000 ἔτη· ὅθεν οἱ κἄτοικοι τῆς γῆς δὲν ἔχουσι ν' ἀνησυχῶσι καὶ ὁ προφήτης δὲν φοβεῖται τὸν ἔλεγχον.

ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΠΟΓΟΝΟΙ

Ἐν Εὐρώπῃ πολλὰ ὑπάρχουσι παραδείγματα ἰδιωτῶν ἀνθρώπων, παρουσιασθέντων εἰς τὰ δικαστήρια μὲ ἀποδείξεις, αὐθεντικὰς ἢ πλαστάς, τῆς ἐκ βασιλέων καὶ ἡγεμόνων καταγωγῆς των. Ἐν τινὶ πόλει τῆς Ἀμερικῆς ἔζη πρὸ ὀλίγου ἀκόμη ἄνθρωπός τις ἀξιῶν ὅτι ἦτο υἱὸς νόθος Ναπολέοντος τοῦ Α'. Ἐν Δρέσδῃ τῆς Σαξωνίας ὑπῆρχεν ἄνθρωπός τις μὲ γερμανικὸν ὄνομα, ὅστις ἐπεχείρησε ν' ἀποδείξῃ δικαστικῶς, ὅτι ἦτο υἱὸς Λουδοβίκου τοῦ ΙΓ', καὶ νὰ διεκδικήσῃ τὰ ἐπὶ τοῦ γαλλικοῦ θρόνου δικαιώματά του. Ἐν Ἀγγλίᾳ ζῇ ἀκόμη, κλινήρης οὗτος εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῶν πτωχῶν, τὸ Camberwell Workhouse, ἡ μὲν Καρολίνα Γέλφ. Ἡ γηραιά αὕτη κυρία εἶχεν ἀποδείξει ἐπὶ δικαστηρίου, ὅτι ἦτο θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας Γεωργίου τοῦ Δ', ὅστις, ἔλεγεν αὕτη, συνῆψέ ποτε εἶδος γάμου μὲ τὴν μητέρα τῆς ἐν τινὶ ἐκκλησίᾳ τῆς Κενσιγκτῶνος, περὶ τὸ ἔτος 1814. Ἡ μὲν Γέλφ προσήγαγε τὸ πιστοποιητικὸν τῆς βαπτίσεώς τῆς, χρονολογημένον ἐκ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας καὶ ἀπὸ τοῦ ἀκολούθου ἔτους. Ἐμείνεν ἄγαμος, καὶ πρὸ ἐξ ἑτῶν ἡ τύχη τῆς εἶχεν ἐφελκύσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ δημοσίου. Τότε ἔρανος ἐνηργήθη πρὸς συνδρομὴν τῆς, καὶ ἔκτοτε ἔλαβε χρηματικὰ βοηθήματα καὶ ἀπὸ ὑψηλοῦς κύκλους, ἀλλὰ ταῦτα δὲν ἤρκεσαν νὰ πορίσωσιν αὐτῇ τροφὴν καὶ ἱατρικὴν περίθαλψιν κατὰ τὴν μακρὰν ἀσθενείαν τῆς. Πρὸ τινων ἐβδομάδων ἡ γηραιά κυρία ἠσθένησε βαρύνως ἀπὸ βρογχίτιδος, καὶ τούτου ἕνεκα μεταφέρθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ὅπου ἡ θέσις τῆς εἶνε λίαν κρίσιμος.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΑΙ ΕΞΕΙΣ

Ὁ δημόσιος ἀγορητὴς ὀμιλεῖ κατὰ μέσον ὄρον ἐνώπιον ἀκροατηρίου ἑκατὸν εἰκοσι λέξεις τὸ λεπτόν· ἡ ἰδιαίτερα μεταξὺ ἀτόμων συνδιᾶλεις διαπαντ, κατὰ μέσον ὄρον, ἑκατὸν πεντήκοντα λέξεις εἰς

ἐν λεπτόν. Ὁ τε ἐγκέφαλος καὶ ἡ γλῶσσα, εἰς τὰς μικρὰς μεταξὺ γυναικῶν ἑρίδας, ἐργάζεται ταχύτερον τοῦ συνήθους ἀπὸ 50—100 λέξεις τὸ λεπτόν. Ἡ περὶ τὸ γράφειν ταχύτης ἀνέρχεται κατὰ μέσον ὅρον εἰς 15 λέξεις κατὰ λεπτόν, ἡ περὶ τὸ βαδίζειν ὠκυποδία εἰς 3 1/2 μίλλια τὴν ὥραν. Ὁ μέσος σφυγμὸς ἔχει 72 σφύξεις τὸ λεπτόν, ἡ μέση ἀναπνοὴ 18 εἰσπνοάς τὴν ὥραν. Ἡ μέση διάρκεια τοῦ ὕπνου εἶνε ὀκτώωρος διὰ νεανίαν καὶ δωδεκάωρος διὰ παιδίον. Ἡ μέση αἰσθησις τῆς ὁράσεως εἶνε τὸσον ὅξεϊον, ὥστε λάμψις κλάσμα μόνον δευτερολέπτου διαρκοῦσα, εἶνε ἐπαρκὴς δι' ἀπωτέραν ὄρασιν. Συνήθεις ὀρθαλμοὶ ἀναγινώσκουσιν ἀνέτως ἔντυπα εἰς ἀπόστασιν δώδεκα ἕως δεκαῆξ δακτύλων. Οἰκογένεια κοιμῶνται κατὰ μέσον ὅρον ἐπὶ κλινῶν δύο μέτρων καὶ εἰκοσιπέντε ἐκτοστῶν μήκους, ὀλίγον ἀνωτέρου τοῦ μέσου μήκους τῶν νεκρικῶν φερέτρων. Διέρχονται διὰ θυρῶν μήκους δύο μέτρων καὶ ἡμίσεως, πλάτους δ' ἐνὸς μέτρου κατὰ μέσον ὅρον, καὶ ἀερίζονται διὰ παραθύρων δύο μέτρων μήκους καὶ ἐνὸς μέτρου πλάτους, καλυπτομένων με παραπετάσματα 3 1/2 πῆχων μήκους καὶ 1 1/2 πλάτους.

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΣΗΜΑΙΑ

Πρὸ μιᾶς ἑκατονταετηρίδος καὶ πλέον, ἡ τότε Ἀμερικανικὴ βουλὴ ἀνέθηκεν εἰς τριμελὴ ἐπιτροπὴν, συγκειμένην ἐκ τοῦ Φραγκλίνου, τοῦ Ἀρρισῶνος καὶ τοῦ Λύντε, τὴν φροντίδα νὰ ἐκλέξῃ σύμβολα διὰ τὴν σημαίαν τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας. Καὶ οἱ τρεῖς ἦσαν σοφοὶ ἄνδρες, καὶ ὅμως εὖρον μεγάλην δυσκολίαν. Ἀμετρον πλῆθος σχεδίων ὑπεβλήθη πρὸς μελέτην. Ὁ μὲν ἐπρότεινεν ἵνα ὁ ἀστερισμὸς τῆς Ἀύρας, ἡ βάρδιτος εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἀπόλλωνος, εἰσαχθῇ ὡς ἔμβλημα ἁρμονίας· ὁ δὲ προέβαλεν ὄφιν ἐλισσόμενον εἰς δεκατρεῖς σπείρας. Ἄλλος ἐπρότεινε μίαν χεῖρα κρατοῦσαν δεκατρία βέλη. Ἄλλοι ἐπρότειναν ζῶα, σταυροὺς, ἡλίους, σελήνας καὶ διάφορα ἄλλα σήματα. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐξέφερε τὸ συμπέρασμα, ὅτι οἱ σταυροὶ ἀνεμίμνησκον μᾶλλον τὴν ῥωμανοκαθολικὴν ἐκκλησίαν, ὅτι οἱ ἥλιοι ὑπεβλήθουν τὴν περσικὴν πυρολατρείαν καὶ αἱ σελήναι τὸν μωαμεθανισμόν. Ἡ σημαία τῶν δεκατριῶν βελδωμάτων καὶ τῶν δεκατριῶν ἀστέρων ἀνεπετάσθη τὸ πρῶτον ἐν Καμβριγί τῇ 2 Ἰανουαρίου τοῦ 1776. Νομοθετικὴ πρᾶξις περὶ ἀποδοχῆς σημαίας ἐγένετο βεβαίως πρὸ τούτου, ἀλλ' ἡ ἀποδοχὴ αὕτη δὲν μνημονεύεται ἐν τοῖς σωζομένοις ἐγγράφοις πρὸ τῆς 14 Ἰουνίου τοῦ 1777.

ΣΤΙΧΟΥΡΓΟΣ ΒΑΘΥΠΛΟΥΤΟΣ

Εἰς τὸ ἄνω πάτωμα τῆς συνοικίας Στροῦδ ἐν Λονδίῳ κατοικεῖ γέρον τις, ὅστις πιθανῶς ἔγραψε πλείονας στίχους ἢ πᾶς ἄλλος ἐκ τῶν ζώντων. Ἐργον ἔχει τὸ νὰ γράφῃ τὰ δίστιχα, τὰ ὅποια εὐρίσκει τις εἰς τὰ εὐθηνὰ κορετά καὶ ζχαρικά, ἐντὸς κεκρυμμένα. Ποιήσις ἥτις οὐδέποτε θὰ ἔδωκε κατ' ἄλλον τρόπον τὸ εἶδος τῆς ἡμέρας, εὐρίσκει καταρῦγιον ἐντὸς τῶν ζχαρικῶν ἐκείνων. Συντάκτης μιᾶς τῶν ἐφημερίδων τοῦ Λονδίνου συνδιέλεχθη μετὰ τοῦ γέροντος στιχουργοῦ, ὅστις εἶνε ὑπερῆχοντούτης, ἐξάσκει ἀπὸ εἰκοσαετίας τὸ ἐπάγγελμα, καὶ ἀπέκτησε περιουσίαν ἐκ τῶν κοινοτοπιῶν

τὰς ὁποίας ἐντείνει εἰς στίχους. «Εἶνε περίεργον ἐπάγγελμα, εἶπεν ὁ γέρον στιχοπλόκος, καὶ ὅμως ἅπιοις πρέπει νὰ τὸ κάμνῃ, καὶ εἶνε ἐπικερδέστατον. Ἐκτίσα ἐξ αὐτοῦ δεκατέσσαρας οἰκίας καὶ ἐπαύλεις· καὶ μετὰ ἐν ἔτος μελετῶ ν' ἀποθέσω τὸν κάλαμον καὶ ἀφῇσω ἄλλον τινὰ ν' ἀναλάβῃ τὸ ἔργον. Πῶς γράφω τόσα πολλὰ; Μοῦ ἔγεινε δευτέρα φύσις, πράγματι. Αὐτὰ τὰ ἀποφθέγματα εἶνε ἀπλᾶ· καὶ ὅσον κενὰ ἐννοίας εἶνε, τόσον τὸ καλλίτερον. Εἰξεύρω ὅτι εἶνε μηδαμινά, καὶ παράλογον εἶνε νὰ τὰ ὀνομάσῃ τις σεμνῶς ποιήσιν. Κατασκευάζω ἕκατον τοιαῦτα δίστιχα τὴν ἡμέραν. Πολλάκις τρώγω τὸ πρόγευμά μου μετὰ τὴν μίαν χεῖρα καὶ γράφω μετὰ τὴν ἄλλην. Καὶ ὅμως, λέγω, εἶνε ἐπικερδῆ, πολὺ καλλίτερα παρὰ ἐν ἔγραφα κακὰ μυθιστορήματα, διότι, τὸ κάτω κάτω, οἱ στίχοι μου δὲν προξενοῦσι ποτὲ κακόν. Εἶνε τετριμμένοι, τὸ ὁμολογῶ, ἀλλ' ἐντελῶς ἀδλαβεῖς, καὶ παιδία καὶ κοράσια ἀγαποῦν νὰ τοὺς ἀναγινώσκωσι. Πιστεύω δὲ ὅτι ἔγεινα καὶ πολλάκις καλὸς προξενήτης μετὰ αὐτὴν τὴν πένναν».

ΝΕΟΝ ΜΕΤΑΛΛΟΝ

Κυρίως εἰπεῖν δὲν εἶνε νέον μέταλλον τὸ βολφράμιον, ἀλλὰ μέχρι πρό τινων ἐτῶν ἦτο γνωστὸν μόνον εἰς τοὺς χημικοὺς. Ἄλλ' ἀπὸ τίνος χρόνου ἤρχισε νὰ γίνεται μεγάλη χρῆσις αὐτοῦ εἰς τὰ γερμανικὰ ὀπλοποιεῖα. Τὸ μέταλλον τοῦτο ἐξάγεται ἐξ Αὐστραλίας, θὰ ἀποβῇ δὲ καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα σημαντικὸς αὐτῆς πόρος. Ἀφ' οὗτου ἐπενοήθησαν τὰ τηλεβόλα τῶν 100 τόνων, τὸ βολφράμιον ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ στενοῦ κύκλου τῶν χημικῶν ἐργαστηρίων. Παρατηρήθη πολλάκις ὅτι ὁ χαλύβδινος σωλὴν τῶν τηλεβόλων τούτων δὲν δύναται ν' ἀνθέξῃ εἰς ἐπανειλημμένας ἐκπυρσοκροτήσεις· ἡ πείρα δὲ ἀπέδειξεν ὅτι ἡ προσθήκη εἰς μικρὰν ἀναλογίαν βολφραμίου εἰς τὸν χάλυβα προσδίδει εἰς αὐτὸν θαυμασίαν ἐλαστικότητα, εἰς τρόπον ὥστε ὁ σωλὴν τοῦ τηλεβόλου ἐνδίδει εἰς τὴν πίεσιν τοῦ βλημάτων κατὰ τὴν ἐκπυρσοκρότησιν, ἐπανερχόμενος ἀμέσως μετὰ τοῦτο εἰς τὰς προτέρας του διαστάσεις, χωρὶς οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον νὰ βλαδῶσιν αἱ ιδιότητες τοῦ μετάλλου. Ἐν τοῖς γερμανικοῖς λοιπὸν ὀπλοστασίοις ἤρχισε νὰ γίνεται μεγάλη χρῆσις βολφραμίου, ὅπερ ὡς ἐκ τούτου ἀπέκτησε σημαντικὴν ἀξίαν. Τὸ βολφράμιον εὐρίσκεται συνήθως ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ σιδήρου καὶ μετὰ τοῦ σχιστολίθου. Τὸ μέταλλον καθ' ἑαυτὸ εἶνε λευκόν, εὐθραυστον καὶ βαρύντατον. Τὸ εἰδικὸν αὐτοῦ βάρος εἶνε 19,1 ἐνῶ τὸ τοῦ χρυσοῦ εἶνε 19,3, ἐπομένως τὸ βολφράμιον εἶνε ἐκ τῶν βαρυτάτων μετάλλων, ἰσοβαρὲς σχεδὸν τῷ χρυσῷ.

ΤΑ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ

Τὰ ὑπομνήματα τοῦ πρίγκιπος Ναπολέοντος, τὰ ὅποια θὰ δημοσιεύσῃ κατ' αὐτὰς ὁ κ. Μαρών, δὲν ἀποτελοῦνται, ὡς φαίνεται, ἐκ σημειώσεων καὶ ἀλληλογραφίῶν τοῦ πρίγκιπος. Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὁ πρίγκιψ Λουδοβίκος, ὁ υἱὸς του, ἐδήλωσεν ἐν ὀνόματι τῆς οἰκογενείας του εἰς τοὺς ἐκτελεστάς τῆς διαθήκης, ὅτι ἤρνετο νὰ ἀνακοινώσῃ αὐτοῖς οἶον δῆποτε ἐγγράφων. Τὸ μόνον ἄρα ἐνδιαφέρον τῶν δημοσιευθησομένων ὑπομνημάτων θὰ προκληθῇ ἐκ τῆς προσωπικῆς ἀξίας τοῦ συγγραφέως τῶν.